

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 29C/188/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113221047
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Vlčková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8113221047.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Prešove sudkyňou JUDr. Dianou Vlčkovou v právnej veci žalobcu: I. V., B.. XX.X.XXXX, X., Š. XXXX/XX, L. p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, Bratislava, v konaní o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l :

z r u š u j e rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline Z. J. XX.X.XXXX L. U..Z.. G.-L.-XXX/XX-I.,

žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 135,76 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca žalobou doručenou súdu dňa XX.X.XXXX žiadal, aby súd rozhodol o odklade vykonateľnosti a zrušení rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu Victoria rozhodcovský súd v Žiline L. Z.. G.-L.-XXX/XX-I..

Žalobu vo veci samej odôvodnil tým, že so žalovaným dňa XX.X.XXXX uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXX, na základe ktorej mu žalovaný poskytol úver v sume 1.500 Eur. Žalovaný ako veriteľ rozhodcovského súdu stanovil v zmluve a zároveň formuloval znenie rozhodcovskej zmluvy, v ktorej definoval dva rozhodcovské súdy. Žalobca považoval za neprijateľnú rozhodcovskú zmluvu aj z dôvodu neprijateľnosti samotného miesta. Vôľa prejednať spor v rozhodcovskom konaní pochádza od silnejšej zo strán, ktoré spotrebiteľskú zmluvu uzatvorili, čo v ich vzťahu spôsobuje nerovnováhu. Rozhodcovská zmluva ako formulárový akt núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu v prípade, že rozhodcovské konanie vyvolá veriteľ. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu odvíjajúci sa od neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má za následok materiálnu nevykonateľnosť rozhodcovského rozsudku. Rozhodca zároveň pri vydaní rozhodcovského rozsudku ignoroval predpisy určené na ochranu spotrebiteľa, čo je ďalším dôvodom na jeho zrušenie.

Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Uviedol, že obsah a dôsledky rozhodcovskej zmluvy boli žalobcovi vysvetlené a výslovne vyplývajú z obsahu samotnej rozhodcovskej zmluvy. Navyše žalobca mal možnosť od rozhodcovskej zmluvy odstúpiť. Poukázal na to, že výklad komunitárnej úpravy ochrany spotrebiteľa nie je postavený na myšlienke, že spotrebiteľ nemá zodpovednosť za vlastné konanie a uzatvorenie zmluvy. Aj podľa jeho názoru je nesporné, že rozhodcovská zmluva nespĺňa charakter nekalej podmienky podľa smernice 93/13/EHS, nakoľko rozhodcovské konanie je upravené zákonom č. 244/2002 Z.z.

Žalobca v rozhodcovskom konaní nepodal žiadne písomné vyjadrenie vo veci napriek tomu, že bol k tomu vyzvaný. Zároveň zo strany žalobcu nebola uplatnená žiadna námietka ohľadom miesta rozhodcovského konania, ktorej nevyhovenie by v konkrétnom prípade mohlo zakladať akékoľvek znevýhodnenie žalobcu.

Súd dokazovaním vykonaným výsluchom žalobcu, svedkyne L. Č., zmluvou o revolvingovom úvere, rozhodcovskou zmluvou, obsahom rozhodcovského spisu sp.zn. G.-L.-XXX/XX-I., ako aj ďalšieho spisového materiálu zistil tento skutkový stav:

Žalovaný uzatvoril so žalobcom dňa XX.X.XXXX zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej mala byť žalovanému poskytnutá čiastka vo výške 1.500 Eur, ktorú sa zaviazal splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 42, vždy k 16.dňu kalendárneho mesiaca vo výške 80,37 Eur s uvedením celkovej čiastky, ktorú musí zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,54 %, ročnej úrokovej sadzby 70,01 % a priemernej hodnoty RPMN vo výške 46,56 %.

Súdu bola predložená aj rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená dňa XX.X.XXXX, podľa ktorej veriteľ, v tomto konaní žalovaný a žalobca ako dlžník vyhlásili a svojím podpisom potvrdili, že súhlasia s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy.

Podľa bodu 2. tejto rozhodcovskej zmluvy, veriteľ vyhlásil, že uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere.

Podľa bodu 3. zmluvy, veriteľ pred uzatvorením rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia - dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy, ktorú veriteľ a dlžník uzatvorili, s porušením, ukončením, či neplatnosťou zmluvy o revolvingovom úvere v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní s tým, že výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.

Podľa bodu 4. zmluvy, sa veriteľ a dlžník dohodli na znení rozhodcovskej zmluvy: akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere, budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorými z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov - Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o., Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici.

Podľa bodu 7. zmluvy, bol dlžník oprávnený od zmluvy odstúpiť, aj bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní od uzatvorenia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme.

Z karty klienta mal súd za preukázané, že žalobcovi bola vrátane revolvingu vyplatená čiastka 1.284,25 Eur, z ktorej žalobca žalovanému doposiaľ splatil sumu 241,11 Eur.

Dňa XX.X.XXXX Ž. H. P. U. G. U. P. G. U. P. Ž. doručil žalobu, ktorou žiadal, aby tento zaviazal žalobcu mu zaplatiť sumu vo výške 3.134,43 Eur spolu so zmluvnou pokutou, ako aj úrokmi z omeškania.

Uvedený rozhodcovský súd dňa XX.X.XXXX vydal rozhodcovský rozsudok pod sp.zn. G.-L.-XXX/XX-I., ktorým zaviazal žalobcu na zaplatenie sumy 3.134,43 Eur, spolu so zmluvnou pokutou vo výške 0,065 % denne a úrokom z omeškania vo výške 3,275 % ročne z dlžnej sumy, ako aj trov konania.

Žalobca rozhodcovský rozsudok prevzal dňa XX.X.XXXX.

Žalobca vo svojej výpovedi uviedol, že s poukazom na čas uzatvorenia zmluvy si presne nepamätá všetky informácie, ktoré mu v súvislosti s uzatvorením predmetnej zmluvy o úvere poskytnuté boli a zároveň nevie či si ju vôbec prečítal. Pamätal si, že si prečítal tie zmluvné ustanovenia, ktoré boli napísané veľkými písmenami, ale vysvetlenia si už neprečítal.

Zo strany viazaného finančného agenta mu boli poskytnuté informácie iba o výške poskytnutého úveru a výške splátok, ktoré bude musieť platiť. Uviedol, že podpisoval iba samotnú úverovú zmluvu s tým, že rozhodcovskú zmluvu on nepodpisoval. Zároveň po nahliadnutí do rozhodcovskej zmluvy uviedol, že podpis na tejto zmluve nie je jeho podpisom.

Svedkyňa L.D. Č. uviedla, že pôsobí vo funkcii viazaného finančného agenta u žalovaného a so žalobcom uzatvárala niekoľko zmlúv. Klientovi odpovedajú na všetky otázky a najčastejšie sa klient pýta aká bude výška mesačnej splátky a doba splácania úveru. Jej povinnosťou pred uzatvorením zmluvy je skúmať bonitu potencionálneho klienta a vyžiadať k tomu všetky príslušné doklady. Po podpise úverovej zmluvy, vrátane zmluvy rozhodcovskej predmetné listiny zasiela svojim nadriadeným pre účely ich schválenia. Pokiaľ ide o rozhodcovskú zmluvu, klienta informujú, že rozhodcovské konanie je alternatívnym riešením konania pred súdom a že táto sa uplatní iba v prípade, ak nebude si plniť svoje záväzky zo zmluvy riadne a včas. Vo vzťahu k rozhodcovskému konaniu im boli zo strany nadriadených poskytnuté iba informácie uvedené v rozhodcovskej zmluve. Neboli jej poskytnuté informácie o výške poplatkov uplatňovaných rozhodcovskými súdmi, ani znenie ich rokovacieho poriadku, ktorý im k dispozícii ako obchodným zástupcom ani poskytnutý nebol. Ak by žalobca nepristúpil k podpísaniu rozhodcovskej zmluvy v rozhodnom období, žalovaný by mu úver neposkytol. Zároveň je vylúčené tvrdenie žalobcu, že nepodpisoval rozhodcovskú zmluvu, nakoľko úverovú zmluvu spolu s rozhodcovskou zmluvou klienti podpisujú vždy na jej pracovisku a v jej prítomnosti s tým, že iný spôsob uzatvorenia zmluvy je vylúčený.

Podľa § 52 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, pričom ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“), to neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 372w O.s.p., spory o neplatnosť spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spore spĺňajúcom podmienky podľa osobitného predpisu,10b) <<http://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/20150720>> o ktorých sa začalo konať na súde a ktoré sa do 1. januára 2015 právoplatne neskončili, prerokujú a dokončia súdy príslušné na konanie podľa doterajších predpisov.

Podľa § 1 zák. č. 244/2002 Z. z. v znení účinnom od 1.1.2015,

- a) rozhodovanie sporov vzniknutých z tuzemských a z medzinárodných obchodnoprávných a občianskoprávných vzťahov, ak je miesto rozhodcovského konania v Slovenskej republike,
- b) uznanie a výkon tuzemských a cudzích rozhodcovských rozhodnutí v Slovenskej republike.

V rozhodcovskom konaní možno rozhodovať všetky spory týkajúce sa právnych vzťahov, ohľadom ktorých možno uzatvoriť dohodu o urovnaní1) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2002-244/znenie-20150101>> vrátane sporov o určení, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je.

V rozhodcovskom konaní nemožno rozhodovať spory

- a) o vzniku, zmene alebo o zániku vlastníckeho práva a iných vecných práv k nehnuteľnostiam,
- b) o osobnom stave,
- c) súvisiace s núteným výkonom rozhodnutí,
- d) ktoré vzniknú v priebehu konkurzného a reštrukturalizačného konania.

V rozhodcovskom konaní podľa tohto zákona nemožno rozhodovať ani spory medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, ktoré možno rozhodovať v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. 1a) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2002-244/znenie-20150101>>

Ak miesto rozhodcovského konania ešte nebolo určené, príslušné súdy Slovenskej republiky majú právomoc na rozhodovanie podľa § 8 ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2002-244/znenie-20150101>> a § 10 ods. 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2002-244/znenie-20150101>>, ak má aspoň jeden z účastníkov rozhodcovského konania sídlo alebo miesto výkonu podnikania, alebo trvalý pobyt na území Slovenskej republiky.

Podľa § 40 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z.,

(1) Tuzemský rozhodcovský rozsudok môže byť zrušený príslušným súdom len na základe žaloby účastníka rozhodcovského konania podanej proti druhému účastníkovi rozhodcovského konania, ak

a) účastník rozhodcovského konania preukáže, že

1. nemal spôsobilosť uzavrieť rozhodcovskú zmluvu, rozhodcovská zmluva nebola uzavretá v súlade s právnym poriadkom, podľa ktorého sa na základe dohody zmluvných strán mala rozhodcovská zmluva uzavrieť, alebo že takáto dohoda nebola uzavretá, podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,
 2. nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu, o rozhodcovskom konaní alebo že mu nebolo umožnené sa zúčastniť na rozhodcovskom konaní,
 3. rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, pre ktorý nebola uzatvorená rozhodcovská zmluva, alebo ktorý nie je v medziach rozhodcovskej doložky, alebo že rozsudok prekračuje dosah dohovoru o rozhodcovi alebo dosah rozhodcovskej doložky; ak ale môžu byť časti rozhodcovského rozsudku vo veciach podrobených rozhodcovskému konaniu oddelené od častí rozsudku pojednávajúcich o veciach, ktoré nie sú mu podrobené, súd zruší rozhodcovský rozsudok len v dotknutej časti,
 4. rozhodcovský súd nebol ustanovený, rozhodcovské konanie neprebiehala spôsobom dohodnutým účastníkmi rozhodcovského konania alebo že sa táto dohoda neuzavrela, ak ustanovenie rozhodcovského súdu alebo priebeh rozhodcovského konania bol v rozpore s ustanoveniami tohto zákona, ak tieto skutočnosti mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci samej alebo
- b) súd zistí, že sú dôvody, pre ktoré by boli odopreté uznanie a výkon cudzieho rozhodcovského rozsudku aj bez návrhu účastníka podľa § 50 ods. 2 tohto zákona.

Podľa § 40 ods. 2 zák. č. 244/2002 Z. z., súd v konaní o žalobe na zrušenie rozhodcovského rozsudku vždy preskúma, či sú dôvody na zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa odseku 1 písm. b).

Podľa § 43 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z. z., ak súd zruší rozhodcovský rozsudok z dôvodov neplatnosti rozhodcovskej zmluvy alebo nemožnosti riešiť predmet sporu v rozhodcovskom konaní, pokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo v rozsahu uvedenom vo vzájomnej žalobe.

Podľa § 54b citovaného zákona, ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Stály rozhodcovský súd zriadený pred 1. januárom 2015 musí do troch mesiacov po nadobudnutí účinnosti tohto zákona splniť podmienky ustanovené týmto zákonom pre stále rozhodcovské súdy zriadené po 31. decembri 2014.

Ak rozhodcovská zmluva odkazuje na stály rozhodcovský súd zriadený podľa doterajších predpisov, ktorého pôvodný zriaďovateľ nespĺňa od 1. januára 2015 podmienky ustanovené týmto zákonom pre zriaďovateľa nového stáleho rozhodcovského súdu a ak sa pôvodný zriaďovateľ stáleho rozhodcovského súdu stane členom iného zriaďovateľa nového stáleho rozhodcovského súdu, aby sa splnili tieto podmienky, platí, že rozhodcovská zmluva odkazuje na nový stály rozhodcovský súd zriadený podľa tohto zákona iným zriaďovateľom. To neplatí, ak sa zmluvné strany rozhodcovskej zmluvy

dohodnú po 31. decembri 2014 inak alebo ak niektorá zo strán pred podaním žaloby na nový stály rozhodcovský súd podľa predchádzajúcej vety podá návrh na začatie konania na všeobecnom súde.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že účastníci konania dňa XX.X.XXXX uzatvorili zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný mal žalobcovi poskytnúť úver vo výške 1.500 Eur, ktorý sa tento zaviazal splácať mesačnými splátkami v celkovom počte 42, vždy k 16.dňu kalend. mesiaca vo výške 80,37 Eur s uvedením RPMN, ročnej úrokovej sadzby, priemernej hodnoty RPMN a celkovej čiastky, ktorú má zaplatiť.

Z karty klienta mal súd za preukázané, že žalobcovi bola vyplatená iba suma vo výške 1.284,25 Eur, pričom doposiaľ realizoval úhrady vo výške 241,11 Eur.

Žalovaný dňa XX.X.XXXX doručil Stálemu rozhodcovskému súdu Victoria žalobu, ktorou žiadal zaviazať žalobcu na zaplatenie 3.134,43 Eur s príslušenstvom. J. XX.X.XXXX vydal rozhodnutie, ktorým zaviazal žalobcu na zaplatenie 3.134,43 Eur spolu so zmluvnou pokutou, ako aj s úrokom z omeškania. Rozhodcovský rozsudok bol žalobcovi doručený XX.X.XXXX, teda predmetná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola súdu doručená v 30-dňovej lehote.

Zároveň medzi účastníkmi konania bola v deň uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere podpísaná aj rozhodcovská zmluva pod číslom totožným s číslom zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, kde sa strany v bode 5. dohodli, že akékoľvek spory vyplývajúce alebo súvisiace s ustanoveniami predmetnej zmluvy o revolvingovom úvere budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred stálymi rozhodcovskými súdmi špecifikovanými v zmluve.

Žalobcovi bol rozsudok doručovaný spolu so žalobou a výzvou na žalobnú odpoveď, z ktorej vyplýva, že žalobca môže do 10 dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať žalobnú odpoveď, pričom spolu s jej podaním je povinný zaplatiť aj poplatok.

V predmetnej veci bolo preukázané, že rozhodcovská zmluva dojednaná medzi účastníkmi konania je na samostatnej listine podpísanej obidvoma zmluvnými stranami, čím je dodržaná jej písomná forma vyžadovaná zákonom v zmysle ust. § 4 ods.2 zákona o rozhodcovskom konaní.

Rozhodcovskú zmluvu nie je možné považovať za neplatný právny úkon pre jej neurčitosť, nakoľko zákon o rozhodcovskom konaní v ust. § 3 ods.1, túto definuje ako dohodu medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Z uvedeného dôvodu nie je potrebné, aby v zmluvných dojednaniach rozhodcovskej zmluvy boli presne špecifikované všetky budúce spory, ktoré bude rozhodcovský súd rozhodovať.

V zmysle ust. § 53 ods.4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

V zmysle ust. § 53 ods.5 citovaného zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V súvislosti s citovaným ustanovením Občianskeho zákonníka je potrebné uviesť, že podľa názoru súdu o neprijateľnú doložku, ktorá vyžaduje aby spotrebiteľ riešil spory výlučne v rozhodcovskom konaní ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a všeobecným súdom, ale v prípade ak by podľa uvedenej doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu.

Predmetná rozhodcovská zmluva bola uzatvorená vo formulárovej podobe, ktorú predkladal žalovaný spotrebiteľom a táto nemohla byť individuálne dojednaná, keďže jej obsah spotrebiteľ ani ovplyvniť nemohol a dopŕňali sa len údaje o spotrebiteľovi s uvedením jeho mena, bydliska a dátumu narodenia. Veriteľ teda môže na základe takto sformulovanej rozhodcovskej zmluvy vec predložiť na prejednanie

rozhodcovskému súdu a tak vylúčiť z prejednávania všeobecný súd, ktorý by bol inak príslušný. Spotrebiteľ tým stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. V súlade s ustanoveniami rozhodcovskej zmluvy spočíva výber rozhodcovského súdu na zmluvnej strane podávajúcej žalobný návrh, ktorý v zásade iniciuje práve veriteľ. Práve veriteľ, ktorý zostavil znenie rozhodcovej zmluvy vo svojej vopred pripravenej forme aj jednostranne určil, ktorému rozhodcovskému súdu bude vec predložená. Vychádzajúc z komplexnej úpravy rozhodcovskej zmluvy je potom potrebné túto považovať v celosti za neprijateľnú, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

Čo sa týka ustanovenia rozhodcovskej zmluvy, v zmysle ktorého mal spotrebiteľ právo od zmluvy jednostranne odstúpiť, aj bez uvedenia dôvodov do 14 kalendárnych dní od jej doručenia, od zmluvy je možné odstúpiť len v prípade, že je platná. Ak je zmluva od začiatku neplatná, nie sú ani splnené zákonné podmienky na dodatočné zrušenie zmluvy.

V danom prípade za individuálne dohodnutú zmluvu nie je možné považovať zmluvu, ktorá bola vopred dodávateľom naformulovaná, pričom spotrebiteľ jej obsah nemal možnosť ovplyvniť. Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať rozhodcovskú zmluvu za individuálne dohodnutú len tým, že spotrebiteľ v úzkej časovej lehote po jej podpise mal právo od zmluvy odstúpiť. Uvedené tiež nemení nič na neprijateľnom charaktere rozhodcovskej zmluvy, keď v posudzovanom prípade bola spotrebiteľovi v konečnom dôsledku odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom vo všetkých prípadoch, ak dodávateľ podá voči nemu žalobu na rozhodcovskom súde (KS Prešov č.k. 1 CoE 33/2014 zo dňa 29.5.2014, KS Trenčín č.k. 8 CoE 157/2014 zo dňa 17.6.2014, KS Košice č.k. 3 CoE 55/2014 zo dňa 30.4.2014).

Na základe uvedených skutočností preto podľa názoru súdu napriek tomu, že predmetná rozhodcovská zmluva má povahu samostatnej zmluvy, nešlo o zmluvu individuálne dojednanú nakoľko bola vopred pripravená dodávateľom bez toho, aby spotrebiteľ mal možnosť akokoľvek do jej textu zasiahnuť.

Keďže ide o zmluvné dojednanie majúce charakter neprijateľnej zmluvnej podmienky, ktorá je v zmysle ust. § 53 ods.5 Občianskeho zákonníka neplatná, je naplnený zákonný dôvod pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle ust. § 40 ods.1 písm. a) bodu 1/ zák.č. 244/2002 Z.z. v účinnom znení (v čase podanie žaloby podľa § 40 ods.1 písm. c) citovaného zákona).

Zároveň súd považoval žalobný návrh za dôvodný v časti, kedy žalobca žiadal zrušiť rozhodcovský rozsudok z dôvodu, že pri rozhodovaní boli porušené všeobecné záväzné predpisy na ochranu práv spotrebiteľa.

Rozhodcovský súd zaviazal žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú si uplatnil žalovaný v zmysle článku 14 bodu 14.1. všeobecných obchodných podmienok.

Ustanovenie § 544 Občianskeho zákonníka predpokladá existenciu písomnej dohody v predmete dojednávania zmluvnej pokuty pre porušenie zmluvnej povinnosti jedným z účastníkov zmluvy, pričom v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa názoru súdu uvedením nároku žalovaného ako veriteľa na zaplatenie zmluvnej pokuty za porušenie zmluvných povinností žalobcu ako dlžníka v danom prípade v článku 14 v bode 14.1. úverových zmluvných podmienok nie je splnený základný predpoklad platného dojednávania a to jej písomná forma, nesplnenie ktorej má za následok jej absolútnu neplatnosť v zmysle ust. § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka.

Na podporu svojho tvrdenia súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky pod sp.zn. I.ÚS 3512/2011 zo dňa 11.11.2013, zo záverov ktorého vyplýva, že v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednanie zmluvnej pokuty zásadne nemôže byť súčasťou tzv. všeobecných obchodných podmienok, ale iba samotnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorú spotrebiteľ podpisuje.

Na základe uvedeného preto rozhodcovský súd nemal zaviazať žalobcu na plnenie z neplatného zmluvného dojednaní.

V zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať podľa písmena k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov s tým, že pokiaľ spotrebiteľský úver tieto náležitosti neobsahuje, v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. a) citovaného zákona sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Z predloženého rovnopisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere mal súd za preukázané, že táto neobsahuje vyššie uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko neobsahuje špecifikáciu v akom rozsahu tá ktorá mesačná splátka zahŕňa v sebe úhradu istiny a uplatneného nároku a preto žalobcovi vznikla iba povinnosť zaplatiť istinu poskytnutého úveru.

Zároveň v zmysle ust. § 11 ods.1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve uvedená nesprávna výška ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa výpočtu súdu pri výške poskytnutého úveru v sume 1.500 Eur, dobe splácania 42 mesiacov a celkovej sumy, ktorá má byť splatená vo výške 3.375,54 Eur, je správny údaj o výške ročnej úrokovej miery 26,08 % a RPMN 70,01 % ročne.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti bolo nesporne preukázané, že pre daný typ úveru bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov v zmluve o spotrebiteľskom úvere vo výške 69,56 %, preto nesprávne uvedenie RPMN v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa má taktiež za následok, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný mal iba nárok na vrátenie istiny poskytnutého úveru.

Nakoľko rozhodcovský súd pri rozhodovaní porušil všeobecne záväzné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, bol naplnený dôvod na zrušenie rozhodcovského rozsudku aj na základe ust. § 40 písm. j) zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom ku dňu podania žaloby.

Zároveň zo strany súdu nebolo zistené porušenie záväzných právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa v zmluvnom dojednaní o výške úrokov z úveru.

Úroky dohodnuté pri poskytnutí úveru predstavujú odmenu za užívanie takto poskytnutej sumy. V danom prípade súd poukazuje aj na ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého v prípade ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, ale nejde o spotrebiteľský úver, podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy.

Je nepochybné, že neprimerane vysoké úroky dojednané v zmluvách o spotrebiteľských úveroch sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského

poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podľa názoru súdu podstatne presahuje obvyklú úrokovú mieru v dobe dojednaní, určenú najmä s prihliadnutím najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými najmä bankami pri poskytovaní úverov.

V prejednávanej veci mal súd za preukázané, že úroky dojednané v predmetnej spotrebiteľskej zmluve túto obvyklú mieru podstatným spôsobom neprevyšujú, keďže boli dojednané maximálne vo výške 1,7 násobku priemernej úrokovej sadzby pri úveroch poskytovaných bankami v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy (viď www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> 15,17 % - 7/2011 pri úveroch s dobou splatnosti

1 až 5 rokov). Na podporu svojho tvrdenia poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 10. 12. 2008 pod sp. zn. 3 Co 67/2008, ktorým odvolací súd dospel k záveru primeranosti dojednaných úrokov v rozsahu 25 % s prihliadnutím na priemernú úrokovú mieru z úverov obchodných bánk v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy o úvere, ktorá bola v rozhodnom období vo výške 11,14 %. Z uvedeného odôvodnenia rozhodnutia je teda možné vyvodiť jednoznačný záver, že odvolací súd považoval za primeranú výšku úrokov v prejednávanej zmluve zodpovedajúcej približne dvojnásobku úrokových sadzieb za úvery poskytované obchodnými bankami v čase uzatvorenia prejednávanej zmluvy.

Ako aj na rozhodnutie KS v Prešove pod sp. zn. 3 Co 151/2013 zo dňa 25. 09. 2013, v ktorom odvolací súd dospel k záveru, že vo veciach tzv. nebankových subjektov sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky rozhodne nie však viac ako 100 % oproti priemeru bánk a musia sa zohľadniť aj osobitosti prípadu.

O odklade vykonateľnosti rozhodcovského rozsudku bolo rozhodnuté ešte uznesením zo dňa X.XX.XXXX U. J. L. J. XX.XX.XXXX.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania pozostávajúca z trov právneho zastúpenia za tieto úkony právnej pomoci: prevzatie a príprava X.X.XXXX - 60,07 Eur, žaloba XX.X.XXXX - 60,07 Eur, režijný paušál 2 x 7,81 Eur v celkovej výške podľa § 11 ods.1 písm. b), § 16 vyhl.č. 655/2004 Z.z., v celkovej výške 135,76 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

- a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.